

Tabel 1. Udvikling i nettogæld, primær saldo og den offentlige saldo, opgjort i pct. af BNP.

	1998	2010	2020	2030	2035	2040	2100
	<i>Regneeksempel, holdbar skat</i>						
Nettogæld	21,7	6,9	5,7	18,8	26,4	31,0	34,9
Primær saldo	3,5	1,0	0,0	-1,3	-1,1	-0,3	0,8
Offentlig saldo	1,2	0,6	-0,2	-1,7	-1,8	-1,3	-0,5
	<i>Regneeksempel, konstant gæld i pct. af BNP</i>						
Nettogæld	21,7	12,5	12,5	12,5	12,5	12,5	12,5
Primær saldo	3,5	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3
Offentlig saldo	1,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2

Anm.: Nettogældsbegrebet er anvendt i Pensionsrapporten. I forhold til ØMU-gældsbegrebet er der inkluderet aktiverne fra ATP, Den Sociale Pensionsfond og LD. Ændringen i nettogælden svarer dermed til overskuddet på de offentlige finanser. En nettogæld på 25 pct. af BNP svarer omtrent til en offentlig bruttogæld på ca. 50-55 pct. af BNP, alt efter den konkrete opgørelsesmetode.

I begge forløb vil underskuddet på den offentlige sektors saldo i hele perioden frem til år 2100 være under 3 pct. af BNP, og der vil være plads til en aktiv finanspolitik til at stabilisere konjunkturudsving. Det kan dog, afhængigt af hvilken finanspolitik der føres, selvfølgelig ikke udelukkes, at underskuddet på de offentlige finanser i tilfælde af et konjunkturtilbageslag vil kunne overstige 3 pct., hvor årene omkring 2035 nok er de mest kritiske i det ene regneeksempel.

Men selv om underskuddet på de offentlige finanser overstiger 3 pct. af BNP vil det ikke ifølge Stabilitets- og Vækstpagten være et problem, hvis det er midlertidigt, eller hvis det beror på et alvorligt konjunkturtilbageslag.

I øvrigt gælder det jo, at uden for euroen vil et stigende budgetunderskud føre til reaktioner fra de finansielle markeder i form af stigende renter.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af spørgsmål 29 til Europaudvalget (L 288 - bilag 8).

Spm. nr. S 3232

Til økonomiministeren (7/7 2000) af:

Thorstein Theilgaard (SF):

»Hvilke motiver ligger der efter ministerens opfattelse bagved dannelsen af ØMU'en?«

Begrundelse

I publikationen »Danmark og Euroen« hedder det, at »Siden dannelsen af det europæiske fællesskab har den økonomiske integration mellem medlemslandene været stigende. Det har skabt ønsket om en valutaunion imellem EU-landene« (s. 232). Denne fortolkning af motiverne står i skærende kontrast til en lang række andre udlægninger, hvor ønsket om en forstærket politisk integration nævnes som hovedbegrundelse for ØMU'en. Det ønskes oplyst, om ministeren deler vurderingen fra »Danmark og Euroen«.

Svar (28/7 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Baggrunden for ØMU er både politisk og økonomisk. Europas historie er fuld af krige og konflikter. Landene i EU er gamle rivaler. Den oprindelige idé med det, som i dag hedder EU, udsprang netop af sikkerhedspolitiske overvejelser. Efter 2. Verdenskrig frygtede Frankrig, at tyske ønsker om at udvide stålproduktionen ville føre til en tysk genoprustning.

Politisk var kul og stål nøglevarer. De var afgørende for, om et land kunne begynde en genoprustning, og alle lande havde brug for stål og kul for at opbygge industrien efter 2. Verdenskrig. Ved at Tyskland og Frankrig og andre europæiske lande samarbejdede om kul og stål, ville det blive svært for et eller flere af disse lande at begynde en militær oprustning. Løsningen var dannelsen af Kul- og Stålunionen i 1952. På den måde fik Frankrig indflydelse på den tyske